

अन्तराशृङ्गम् Avyayibh. Between the horns. E. अन्तरा and शृङ्ग.
अन्तरि I. denom. (-रयति) To make to disappear; e.g. जलान्त-

राणीव महार्णवौघः शब्दान्तराखन्तरयांचकार. And see the meanings of अन्तरित I. E. अन्तर, denom. aff. णिच्.

II. The locat. of अन्तर; see the etym. of अन्तरीप.

अन्तरिच Tatpur. n. (-चम्) The same as अन्तरीच q. v.

अन्तरिचचित् Tatpur. m. f. n. (-त्-त्-त्) Dwelling in the intermediate region or atmosphere; in an Upan. an epithet of the Wind. E. अन्तरिच and चित्.

अन्तरिचगत Tatpur. 1. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Moving in the atmosphere, in the air, aerial.

2. m. (-तः) A name of Śiva. E. अन्तरिच and गत.

अन्तरिचजल Tatpur. n. (-लम्) Heavenly water. Also written अन्तरीचजल. E. अन्तरिच and जल.

अन्तरिचप्रा Tatpur. m. f. (-प्राः-प्राः) (ved.) Filling the intermediate region or atmosphere, irradiating it, an epithet of Indra &c. E. अन्तरिच and प्रा (पृ, kṛit aff. विच्).

अन्तरिचप्लुत् Tatpur. m. f. n. (-त्-त्-त्) (ved.) Going or floating in the intermediate region or atmosphere; an epithet of a ship (i. e. floating over the waters). E. अन्तरिच and प्लुत् (प्लु, kṛit aff. क्तिप्).

अन्तरिचलोक Tatpur. m. (-कः) The world of the intermediate region or atmosphere; the same as अन्तरिच q. v. considered as one of the separate worlds (see s. v. लोक). E. अन्तरिच and लोक.

अन्तरिचसंशित Tatpur. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Sharpened, accomplished in the intermediate region or atmosphere; a vaidik epithet of प्राण. E. अन्तरिच and संशित.

अन्तरिचसद् Tatpur. m. (-द्) Dwelling in the intermediate region or atmosphere, a vaidik epithet of Vasu, the Sun &c. E. अन्तरिच and सद्.

अन्तरिचसद्य Tatpur. n. (-द्यम्) (ved.) A dwelling in the intermediate region or atmosphere. E. अन्तरिच and सद्य.

अन्तरिचोदर Bahuvr. m. f. n. (-रः-रा-रम्) Whose interior is as wide as the intermediate region or atmosphere; in an Upan. an epithet of the treasure of wisdom: अन्तरिचोदरः कोशो भूमिबुध्नो न जीर्यते. E. अन्तरिच and उदर.

अन्तरिच्य m. f. n. (-च्यः-च्या-च्यम्) Being in, belonging to the intermediate region or atmosphere. E. अन्तरिच, taddh. aff. यत्.

अन्तरित I. 1. m. f. n. (-तः-ता-तम्) ¹ Separated, e. g. एकपदान्तरित; बहुयोजनान्तरित; स्फटिकान्तरित; or यथा-भागमनन्तरिताः पितरः सोमपीथात्. ² Screened by, protected by, e. g. सारसेन खदेहान्तरितो राजा. ³ Impeded, obstructed by, e. g. यत्तु सत्यगुपक्रान्तं कार्यमेति विपर्ययम् । पुमांस्तत्रानुपलभ्यो दैवान्तरितपौरुषः; or संकेतितमर्थे बोधयन्ती शब्दस्य शक्त्यन्तरानन्तरिता शक्तिरभिधा नाम 'Abhidhā' is called that power of a word which conveys the conventional meaning without being prevented (to do so) by any other power which the word may have (viz. the लक्षणा or व्यञ्जना). ⁴ Made to disappear, rendered invisible by interposition, e. g. मेघैरन्तरितः सूर्यः; or पर्वान्तरितो रविः; or कुड्यान्तरितानुपलब्धैरप्रतिषेधः 'there is no contradiction (to our theory of vision) because we do not perceive what is made invisible by the interposition of a wall'. [Of compounds the latter part of which is अन्तर in its meaning

II. 1. s., a denom. may be formed the past partic. of which will have the appearance of being a compound with a latter part अन्तरित; such words however are not compounds, since the affix त belongs to the whole denom.; e. g. in सुवर्णज्ञानं प्रकारान्तरितम् 'the rule of alligation illustrated by another method' or in खिलत्वज्ञानप्रकारान्तरितपदानयनयोः करणसूत्रम् 'a rule to discriminate impossible cases and to solve the problem by another method (in those cases which are possible)', प्रकारान्तरित is derived from प्रकारान्तरि, denom. of प्रकार-अन्तर, kṛit aff. क्त.]

2. n. (?) (-तम्) (In Arithmetic.) The same as अन्तर (?). (The latter is doubtful; it neither occurs in the present edition of the Lilāvati nor in that of the Vijaganita.) E. अन्तरि (denom.), kṛit aff. क्त.

II. Tatpur. 1. m. f. n. (-तः-ता-तम्) Gone within, into, e. g. निद्रान्तरित 'gone into sleep'.

2. n. (?) (-तम्) (In Architecture.) 'One of the nine kinds of mouldings, of a quadrangular form, which enter into the composition of pedestals and bases; it has generally the same altitude with the fillet but as much recession as the आलिङ्ग, another kind of moulding, has projection over it; both these mouldings are placed alternately together and when used, are always thus inseparably connected (accord. to Rām Rāz). E. अन्तर and इत.

अन्तरिन्द्रिय Tatpur. n. (-यम्) (In the Vedānta philos.) The same as अन्तःकरण q. v. E. अन्तर and इन्द्रिय.

अन्तरीच Tatpur. 1. n. (-चम्) ¹ The intermediate region, viz. the region between earth (चित्ति, भू or पृथिवी) and heaven (द्यु, द्यौ or स्वर्); also called भुवर्; the æther or atmosphere between both: these three regions or worlds being, in the vaidik belief, the residences of the three primitive deities, viz Earth of Agni (Fire), Atmosphere of Vāyu (Wind) and Heaven of Sūrya (Sun). [अन्तरिच is the ritual name of the following verses of the Sāmaveda: 1. 239 (= I. 3. 1. 5. 7), 2. 206. 207 (= II. 2. 2. 9, 1. 2), 2. 212. 213 (= II. 2. 2. 11), 2. 902. 903 (= II. 7. 2. 7), 2. 1039. 1040 (= II. 8. 2. 12); अन्तरिचस्य लोकव्रतम् of 1. 169 (= I. 2. 2. 3. 5); अन्तरिचस्य सर्पम् of the first half of 1. 270 (= I. 3. 2. 3. s. a.)] ² Talc (अश्वक). ³ (In Arithmetic.) A cypher. — Also written अन्तरिच and अन्तरीच.

2. m. (-चः) ¹ The name of one of the great Rishis who in the present Manwantara have arranged the Vedas, the Vyāsa of the thirteenth Dwāpara age. ² A king of the family of Ikshvāku, a son of Kinnara and father of Suvarna. E. Yāska explains अन्तरिच amongst others as शरीरेष्वन्तरिचयम् 'because it resides in the bodies' and derives it therefore from अन्तरि (a locat. of अन्तर) and च (from चि), considering thus अन्तरिच as the primitive and अन्तरीच as the later form. The comm. of the Amarak. explain अन्तरीच as 'अन्तरीच्यते जगदस्मिन्', and Sāyana as 'दावापृथिव्योर्मध्य ईक्ष्यमाणं व्योम', the former deriving it from ईक्ष् with अन्तर, kṛit aff. घञ् and taking अन्तरिच as the vaidik and secondary form ('वेदे तु कान्दसं ब्रह्मत्वम्'). The Śatapathabr. by describing 'इमावये लोकावासतुस्तयोर्वि-यतोर्योऽन्तरेणाकाश आसीत्तदन्तरिचमभवदीचं हेतन्नाम ततः पुरान्तरा वा इदमीचमभूदिति तस्मादन्तरिचम्' takes also